

Sygn. akt II KK 333/14

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Rafał Małarski

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Ewa Oziębła

w sprawie **S. G.**

skazanego z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 217 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 22 stycznia 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 16 czerwca 2014 r.,

uchyla zaskarżony wyrok odnośnie S.

G. w części dotyczącej rozstrzygnięć zawartych

w pkt. VII oraz VIII i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi

Rejonowemu w W. do

ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 16 czerwca 2014 r., Sąd Rejonowy w W. uznał S. G. za winnego:

(pkt V części dyspozytywnej tego wyroku) pięciu czynów z art. 190 § 1 k.k., które uznał za ciąg przestępstw i za to na podstawie tego przepisu w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym ;

(pkt VI w/w części wyroku) czynu z art. 217 § 1 k.k. i na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 1 miesiąca ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. oraz art. 91 § 2 k.k. orzeczone w pkt V i VI kary ograniczenia wolności połączył i wymierzył S. G. (w pkt VII wyroku) karę łączną 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Nadto w pkt VIII na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej ograniczenia wolności zaliczył oskarżonemu zatrzymanie w dniach od 20 lutego 2013 r. do 21 lutego 2013 r. przyjmując jeden dzień zatrzymania za równoważny karze dwóch dni ograniczenia wolności, a w pkt XIV zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

Wyrok ten, który dotyczył nadto dwóch innych osób, wobec S. G. uprawomocnił się w dniu 19 lipca 2014 r. Skazany nie złożył od niego sprzeciwu.

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny.

Zaskarżył wyrok – na korzyść skazanego - w części dotyczącej pkt VII i VIII, w zakresie orzeczenia o karze łącznej i zaliczenia na jej poczet okresu zatrzymania i zarzucił mu :

rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k., polegające na wymierzeniu oskarżonemu w postępowaniu nakazowym kary łącznej ograniczenia wolności w wymiarze 8 miesięcy, tj. wyższym od sumy połączonych kar jednostkowych orzeczonych w pkt V – sześciu miesięcy ograniczenia wolności i VI – jednego

miesiąca ograniczenia wolności i wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części oraz przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest w sposób oczywisty zasadna, co pozwoliło ją rozpoznać w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zaskarżony kasacją wyrok faktycznie wydano z oczywistą obrazą przepisu prawa karnego materialnego, to jest art. 85 k.k.

Sąd Rejonowy dokonując w oparciu o ten przepis połączenia kar jednostkowych orzeczonych wobec S. G.: z zastosowaniem art. 91 § 1 k.k. za ciąg czynów z art. 190 § 1 k.k. w wymiarze 6 miesięcy ograniczenia wolności oraz za czyn z art. 217 § 1 k.k. w wymiarze 1 miesiąca kary ograniczenia wolności – wbrew treści przywołanego przepisu art. 85 k.k. – orzekł karę łączną w wymiarze 8 miesięcy kary ograniczenia wolności, a więc powyżej sumy kar jednostkowych.

To rażące uchybienie miało istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, skoro jego następstwem było orzeczenie wobec skazanego S. G. kary w wymiarze – w zaistniałej sytuacji – niedopuszczalnym.

W tych warunkach należało uznać zasadność wniesionej kasacji, co spowodowało konieczność uchylenia, będącego jej przedmiotem, wyroku – w zaskarżonej części – to jest w zakresie owego wadliwego orzeczenia o karze łącznej, jak też będącego jego następstwem – orzeczenia o zaliczeniu na poczet tej kary łącznej okresu zatrzymania skazanego, oraz przekazania sprawy – tylko w tej części – do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W.

Ponownie dokonując tych zleconych czynności procesowych Sąd ten będzie miał na uwadze powyżej przytoczone oceny i wnioski.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak wyżej.